

Kvøða til Oddfríð á 50 ára degnum

Fríggjadagin 22. februar fyllir mín besti vinur Oddfríður Marni Rasmussen, rithøvundur, lærari, tónleikari og fotolistamaður, 50 ár.

Afturat hesum eru tað í ár júst 25 ár liðin, síðan fyrsta yrkingasavn hansara Aldur hugans kom út. Og sum um hesar báðar hendingar í sjálvum sær ikki skuldu verið nóg mikil grund til at heiðrað Oddfríð fyrri alt tað, hann hevur avrikað, og fyrri at vera tað góða og klóka menniskja, hann er, so krúnar hann sjálvur sítt ritverk higartil við, á sjálvum 50 ára degnum, at geva út sína fyrstu skaldsøgu. Ikki fyrr enn tá, sum vann skaldsøgukappingina í heyst, umframt eitt úrval av yrkingum úr teimum 17 søvnunum, hann hevur givið út hesi 25 árin.

Hetta er alt samalt onki minni enn eitt bragd.

Oddfríður er, eins og eg sjálvur, bygdarmaður búsitandi í Havn. Hann vaks upp á Sandi í sjeyti- og áttatiárunum og er sonur Leiv og Adu Rasmussen, yngstur av trimum systkjum. Hini bæði eru Sunleif og Kristvør. Nær tað stóð honum greitt, at hann skuldi verða rithøvundur, veit eg ikki, men so vítt eg veit, byrjaði hann sína listaligu lívsleið sum tónleikari, eins og eg sjálvur. Oddfríður var nevniliga trummuspælari í bólkinum Ravnar, sum framvegis finna saman av og á til spæl og gamans.

Hóast vit báðir spældu til dans í hvør sínum bólki í áttatiárunum, skaraðust vegir okkara ikki fyrr enn í útiseta-

lívnum í Keypmannahavn mitt í nítiárunum, tá Oddfríður flutti niður og gjordist partur av hópinum aftanfyrri blaðið Oyggjaskeggja, sum Rigmor og eg ritstjórnaðu útisetaárin í nítiárunum. Tá hevði Oddfríður longu givið út síni fyrstu tvey yrkingasøvn, og eitt triðja var á veg. Umframt at skriva, var Oddfríður eisini virkin í Nærvarpinum, sum eins og Oyggjaskeggi helt til í Føroya-húsinum á Vesterbrogade.

At tað lá væl fyrri hjá honum at seta saman orð, tað gekk sjón fyrri søgn, tá hann í 1998 sum fyrsti føroyingur nakrantíð slapp inn á Rithøvundaskúlan í Keypmannahavn. Eftir lokna útbúgving flutti hann í 2000 heim aftur til Føroyar at búgva.

Sjálvi fluttu vit heim í 1998,

og tað skuldu ganga fleiri ár, áðrenn vegir okkara aftur skaraðust av álvara. Oddfríður og Rigmor komu at arbeiða saman í Eysturskúlanum í nøkur ár, hon sum lærari, hann sum læraravikarur, og á jólaveitsluni hjá Eysturskúlanum í 2005, har eg var við sum maki, fullu vit báðir í prát, og tá funnu vit út av, at báðir høvdu gingið hvør í sínum lagi við tonkum um at geva út eitt tíðarrit bara við skaldskapi á føroyskum, uppruna og týðingum.

Vit vóru samdir um, at tað var bæði brúk og pláss fyrri einum slíkum riti, og soleiðis kom tað í lag, at vit, við góðari hjálp frá Niels Jakupi Thomsen á Bókadeild Føroya Lærarafelags, Jan Andersson

og Fríðu Matras Brekku á Steinprentum, og fleiri øðrum góðum fólki, fóru undir at geva út skaldskaparritið Vencil á heysti 2006.

Síðan tá hava vit báðir verið bestu vinir, og tað gongur næstan ikki dagur, uttan at vit hava samband við hvønn annan so ella so. Eisini hava vit verið í mongum vási saman, ikki minst, tá vit nakrar ferðir árliga hava leitað okkum suður eftir, heim á Sand ella til Tvøroyrar, at ritstjórna Vencil. Hetta hava verið minnisríkir og virðismiklir dagar við hópin av bókmentapráti og viðgerð av innsendum tilfari, og kanska einum potti av kókaðum náttum og eplum av Sandi.

Jú, ríkar eru vinarløtur.

Afturat Vencil hava vit í fleiri ár eisini samstarvað um at halda skrivaskeið, bæði á háskúlanum og í kvøldskúlanum.

Oddfríður næm sær útbúgving sum lærari á Læraraskúlanum í 2011 og hevur síðan tá verið lærari í Skúlanum á Fløtum/Kommunuskúlanum. Eg veit, at hann hevur verið ein sera góður og væl lýddur lærari, bæði millum lærarar og næmingar.

Oddfríður hevur altíð verið sera virkin, ikki bara sum lærari og rithøvundur, ritstjóri og týðari, men hann hevur eisini tikið stór tøk til frama fyrri bæði rithøvundar og listafólk í Føroyum. Millum annað var hann í samfull 11 ár formaður í listafólkasambandinum LISA, og hann hevur eisini sitið í fleiri nevndum og ráðum, umboðandi rithøvundar og listafólk, eitt nú

Leiklistaráðnum, nevndini fyrri Mentanarvirðislønir Landsins og nevndini fyrri Barnabókavirðisløn Útnorðurráðsins. Bara fyrri at nevna nøkur av álitisstørvunum, hann hevur røkt.

Tað er so sera nógv annað gott, eg kundi sagt um Oddfríð, men lat tað bíða til eina aðru ferð. Vert er kortini at nevna, at hann tvær ferðir hevur fingið mentanarvirðisløn M.A. Jacobsens, fyrri ferð í 2000 fyrri fagurbókmentir, seinnu ferð í 2009 fyrri mentanaravrik, tá vit báðir í felag finga virðislønina fyrri areibið við Vencil.

Og so eitt afturat.

Sum nevnt í innganginum, gjørdi Oddfríður ikki mætari enn at vinna skaldsøgukappingina, sum Sprotin og Bókhandlarafelagið skipaðu fyrri í 2018, í kapping við eini 20 onnur skaldsøguhandrit, og tað er hendan skaldsøga, sum nú er útkomin, við heitinum Ikki fyrr enn tá. Hetta er ein nemandi, poetisk og lætt-skrivað skaldsøga, sum er bæði nútíðarlig og sera viðkomandi. Eg mæli øllum til at ognar sær og lesa hana.

Hjartaliga takksamur eri eg fyrri at hava fingið ein so góðan vin í Oddfríði, og eg fari við hesum at ynskja honum og familju hansara, Rannvá, Bartali og Mikkjali, til lukku við teimum fimti, við 25-ára útgávudegnum, og við teimum báðum nýggju bókaútgávuunum.

Arnbjørn Ólavsson
Dalsgarð

Gunnvør Justinussen 80 ár

Fríggjadagin 22. februar fyllir Gunnvør Justinussen í Havn 80 ár. Gunnvør er dóttir Tinnu og Sigurd Berghamar og er elst av fyra børnum. Systkini eru Øssur, Rúna og Erla.

Tað var ikki undir bestu umstøðum, at Gunnvør varð fødd, tí pápin lá sjúkur av tuberkulum uppi í Hoydølum, og sosialu umstøðurnar vóru ikki tað, sum tær eru í dag. Gunnvør vaks upp niðri í Rættará, men seinna barnaheimið stóð uppi við Dalavegin. Eftir lokið prógv á Prelimierskúlanum fór hon at arbeiða á posthúsinum í Havn í eitt áramál. Hon giftist í 1961 við Jefri Justinussen úr Leirvík, sum hon hitti, tá ið hann gekk á sjómannsskúla í Havn. Tey eiga fyra børn, Absalon, Anniku, Sigurð og Trónd. Barnabørnini eru 7 í tali, og

eitt langommubarn kom fyrri einum ári síðan. Væl hava hjúnini staðið saman um sína familju, og heim teirra hevur verið merkt av trúgv og gudsótta.

Jefri hevur verið sjómaður alt sítt lív og er stutt síðani upplagstur. Gunnvør starvaðist sum dagrøktari í nøkur ár, men hevur annars verið húsmóðir og tikið sær av heimi, børnum og barnabørnum. Tó so – hon hevur seinastu árin kunnað givið arbeiðnum í Reyða Krossi eina hond.

Gunnvør hevur verið ein savnandi persónur í familjuni, og Krosslið 3 hevur verið karmur um mangar hugnaligar løtur, eisini hjá øðrum, sum stukku inn á gólvið. Hon er musikalsk og hevur ans fyri humori, og hon hevur egnar meiningar

um mangt av tí, sum fyriferst í samfelagnum. Gunnvør gongur høgt upp í føroyska málið, og væl liggur fyrri at yrkja. Hon hevur sett dám á fleiri merkisdagar við sangum sínum.

Samkoman í Ebenezer hevur verið andaliga heimið hjá Gunnvør frá barnsbeini, og har er føðingardagsbarnið saman við manninum, Jefri, framvegis javnan at síggja.

Jefri fylti 80 ár 30. september 2018, og tá hildu hjúnini ein felags føðingardag, so nú verður hesin dagurin hildin saman við teirra eftirkomarum. Góða Gunnvør, takk fyrri so mangt gott at minnst aftur á, ikki minst tína umhugsan og umsorgan so mangan. Vit ynskja blíðan byrð og og signing Guds yvir lívskvøldið.